

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata
30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po
naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 8

ŠIBENIK, 24 veljače 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa ured-
ništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Budućnost je naša

Naši su razgovori tjeskobni i zabrinuti. Počinju tužbom i jadanjem, a svršavaju plačem. To je zato, jer je, većinom za sve, današnji život težak.

Težak je život našeg seljaka, našeg radnika, ribara, pa, vjerujte, i svih malih činovnika. Malo je ko potpuno opskrbljen i bezbrižan kao vrabac u jeseni, kad još na gumnima, u obilju, nalazi pšenice i žita.

Zar je čudno, onda, da ljudi zabrinutim licem idu ulicama i da se još zabrinutije razgovaraju kad znanac zaustavi znanca i prijateljca prijateljicu.

Ne kažem, da je to ništa ili malenkost. Neću reći ni to, da sve, bez briga i napora, pustimo teći niz vodu.

Ali zar ta naša zabrinutost i vječno plačljivo jadanje ne prelazi pomalo u duševnu potištenost i očaj?

Očaj! — to je ono što htjedoh naglasiti. Čini se kao da su već ljudi izgubili svaku nadu u bolju budućnost, u ljepši i zadovoljniji život. Pustiše iz ruku kormilo, saviše jedra i prelomiše sve jarbole, pa se predadoše vjetru i valovima da ih nose, ziblju i udaraju o grebene.

Ljudi izgubiše nadu, smalaksasahu u vjeri, a sumnja se uvukla u dušu i podgriza životno korijenje.

Malo je nade i malo vjere! Eto, to je ona strašna crnina koja pada na krovove seoskih i gradskih kuća, i koja se, svakog jutra i svake večeri, spušta na oči naših ljudi, pa, pred sobom, ne vide više ni tračka svijetla.

Zato je, baš u ovim danima, tako nužno naglašavati da smo vjernici. Da smo djeca koja uvijek imaju pravo Boga nazivati Ocem.

Bog je naš Otac! To je ona, neusporedivo lijepa, istina koja nas mora, ponovno, proniknuti, obasjati i razvedriti.

On je naš Otac, neizmjereno dobar Otac, a mi smo Njegova malena draga djeca.

Kako bi otac mogao potpuno zaboraviti na sina?

Ta još uvijek govori Bog, namna, svojoj djeci: Pogledajte ptice na krovu... i ljiljane u polju. Ako se vaš nebeski Otac tako briže za njih, kako neće za Vas?

Na braniku

Vjeru nisu mogli izmisliti ljudi. Pa ni svećenici! Već zato ne, jer je vjera morala postojati prije od svećenika. Isto tako kao što se, je najprije morao sagraditi parobrod, a tek onda je mogao na nj doći kapetan.

Nije bilo kormilara prije lađe, ni željezničara prije željeznice, ni drvodjelca prije drva!

Ali ako je, zaista, Bog objavio, u početku, jednu pravu vjeru, koja je, danas, ona prava i istinita?

Znamo da na svijetu ima mnogo vjera. Još i danas žive pogani koji se klanjaju drvenim i kamenitim bogovima. Žive budisti, anglikanci, protestanti i mnogi drugi. I svi ti govore da je samo njihova vjera dobra i istinita.

Dakle — pitate — ko ima pravo? Na čijoj je strani ona jedna i jedina istina?

To je jasno: Sve vjere ne mogu biti istinite. Ne mogu, jer svaka naučava nešto različito. I suprotno! — A samo je jedna istina!

Prema tome može biti samo i jedna istinita vjera.

Bog je, kako vidjesmo, objavio čovjeku temeljne vjerske istine. Zato je On, sigurno, te istine i obilježio nekim znakovima, po kojima se razuman čovjek može potpuno uvjeriti, da su to, zaista, istine, a ne laži.

Da, takovi znakovi postoje. — Samo kakvi su, i koliko ih je?

Mnogo je biljega i znakova koji

Katoličke pobjede

Svi i svuda...

Junaci dobrote, ljubavi i plemenitosti — to su sveci. Kad pomislimo na njih, uvijek ih gledamo u kakvom zatvorenom samostanu ili u divljoj pustinji. S konopcom oko pasa i s bičem u ruci.

Skoro smo potpuno uvjereni, da se u visokim svjetovnim zvanjima, u

Priznajemo: Teško je. Ali nikada, kao vjernici, ne zaboravljajmo, da je nad našim glavama nadvijena moćna Desnica koja pokreće sunce i zemlju i upravlja čitavim svemirom. Bog je gospodar svakoga od nas. Sve vlasi su nam izbrojene. I niti jedna nam ne može pasti s glave bez Njegovog znanja i volje!

— Providnost! — to je ona velika riječ koja vedri čela i bistri poglede. Samo treba imati vjere; iako ne baš onakve koja gore prenaša.

Mi smo katolici! A to znači: ljudi koji vjeruju i koji se nadaju. Vjeruju u bolje, nadaju se ljepšem.

Gdje je istina?

bjelodano dokazuju pravu vjeru. Ali tri su glavna. — Evo ih: Razumne vjerske istine, vjerodostojni pisani i nepisani povjesni izvori o njima i natprirodne pojave koje se zbivaju u krilu jedne vjere.

Najprije: *razumne vjerske istine*. Ako vjera naučava nešto što se protivi našem zdravom razumu, kao, na primjer, mnogoboštvo, onda je sigurno takva vjera lažna. — S tim nije rečeno da vjera ne smije naučavati istine koje nadilaze čovjekov razum. To znači: koje čovjek ne može potpuno razumjeti. Ta kako će maleni čovjek shvatiti neizmjernog Boga?! Ne, sve ne možemo shvatiti, ali, opet, možemo znati što je očito u sukobu s našom razumnom naravi.

Drugo su: *vjerodostojni povjesni izvori*. Nademo li knjige ili spomenike koji, kao dokazano vjerodostojni, svjedoče za jednu vjeru da ju je Bog objavio, onda možemo biti sigurni, da je dotična vjera prava.

Na koncu dolazi najvažnije. To su *natprirodne pojave. Čudesa*.

Jedini Bog može činiti čudesa. Jer je svemoguć! I kad bi ih On samo u jednoj vjeri stvarao, za dokaz njezine istinitosti, zar ne bi to bio očiti znak da je ta vjera prava i objavljena, a sve druge krive?

Kroz ta tri prozora pogledaćemo na glavne današnje vjere, pa ćemo, tako, naći istinu. — Samo, molim, malo strpljenja.

vrvežu ovog savremenog svijeta ne može sačuvati dobrotu i neokaljana plemenitost. — Ali to su samo utvare naše volje koja bi htjela opravdati svoja zla djela.

Filmski glumci nisu baš na glasu radi svoje unutarnje, duševne dobrote. Pa i među njima se nalaze dobri vjernici, koji ne bi, ni za što,

Nedavno se, kraj Visa, sluči strašna nezgoda. Jedrenjak, pun drvenog materijala, prevrnu se, a tri čovjeka, koja u njemu plovljahu, jedva izroniše i grčevito mu zasjedohse na hrbat. U borbi s mrzlim valovima dva su klonula, a treći se spasio.

Onaj spašenik se je punih 18 sati borio, priljepljen kao priljepak uz prevrnuti brod. Borio se zimi. U noći! — Svaki val ga je htio odlijepiti i poslati na morsko dno. A on se nije dao. Borio se, nadao i molio... I, nakon osamnaest sati borbe, približi mu se neka lađa i spasi ga.

Bio je u opasnosti, i borio se. Ali s nadom i vjerom! To je duž-

otstupili od svojih katoličkih načela.

Sigurno ste čuli za filmskog glumca Ramona Novarro. Jedan je od najpoznatijih. — I kako on živi? Kao uvjereni katolik! Veoma je pobožan. Dugo vremena je, svake nedjelje, kao crkveni pjevač pjevao u hollywoodskim crkvama.

A što je najznačajnije i najljepše: Svake godine obavlja zatvorene duhovne vježbe u Los Altosu. Svake godine, tako, nekoliko dana posveti: duši, vječnosti i Bogu.

Iako je teško, svi možemo biti čisti, plemeniti i dobri. Možemo i moramo! Svi i svuda!

I doista: Takve ćete, najviše, naći među katoličkim vjernicima. Preko njih naša Crkva slavi svoje pobjede.

To su, zaista, graditelji!

Bilo je vrijeme, kad su i u Francuskoj, viši krugovi mrzili našu vjeru; progonili, mučili i ubijali katolike.

Danas je većina francuske inteligencije katolička. I to ne samo po krstu nego i u životu! Tamo su razni staleži udruženi u svoja staleška društva, koja, svaka na svom polju, nastoje provoditi i oživotvoriti vječna Kristova načela pravde, poštenja i dobrote.

Francuski katolički inženjeri su brojni i jaki. Znaete, koliko ih ima? — Ništa manje nego osam hiljada! — I ti inženjeri, gdje ih je više, javno ispovijedaju svoju vjeru. Skupno se pričešćuju, prisustvuju procesijama i mole. — Tako ne grade samo kuće nego izgrađuju i svoje duše. A s tim i državu!

Učeni, ali neumišljeni i ponizni, uvijek priznavaju Boga i poštuju vjeru. Nezalice i oholice su proti Bogu i vjeri.

Mi smo uz učene, a ponizne!

Pišite i propovijedajte da Papa hoće da katolička novina živi. On hvali i blagoslivlje one koji se trude oko nje. Osobito hvali pretplatnike, ali pretplatnike koji plaćaju...
Pio XI

nost svakoga od nas.

Pa ako nam se, zbilja, katkada pričini da smo potpuno zapušteni kao izgubljeni predmeti pod zemljom, znajmo, da smo samo mi tome krivi! Jer Bog nikada ne zapušta svoju dobru i odanu djecu!

Ima nas starih i mladih. I nitko točno ne zna kakva će mu biti budućnost. — Pa, ipak, znate li kakva će nam biti? Onakva kakvu hoće Bog i mi!

Bog nam želi i daje samo dobro; ako budemo i mi to željeli, onda se ne bojmo za buduću dane. Onda je budućnost naša! — A ta će biti lijepa i svijetla!

Ig.

Nedjeljno evanđelje

s poukom

Šezdesetnica

EVANĐELJE sv. LUKE (8, 4-15). U ono vrijeme: Kad se sakupi veliko mnoštvo naroda, i iz gradova hitjahu k Isusu, reče u prilici. Izide sijač, da sije sjeme svoje. I dok sijaše, jedno pade kraj puta i bi pogaženo i ptice ga nebeske pozobaše. I drugo pade na kamen i izniknuvši osuši se, jer nemaše vlage. A drugo pade među drače i drače, što zajedno uzrastoše, pridušiše ga. A drugo pade na zemlju dobru i izniknuvši donese stotruki rod. Govoreći ovo vikaše: Ko ima uši da čuje, neka čuje. A učenički njegov pitahu ga, što znači ta priča. A on im reče: Vama je dano, da znate otajstvo kraljevstva Božjega, a ostalima u pričama, da gledajući ne vide i slušajući ne razumiju. A ova priča znači: Sjeme je riječ Božja. A koje je kraj puta, to su oni, koji slušaju, pa dođe đavao i diže riječ iz srca njihovog, da ne vjeruju i da se ne spase. A koje na kamen, to su oni, koji, kad čuju, s radošću primaju riječ, ali ovi korijena nemaju, jer za neko vrijeme vjeruju, a u vrijeme nastupi odstup. A koje pade među drače to su oni, koji čuše i otišavši ostaju pridušeni od briga i bogatstva i naslada ovoga života i ne donose ploda. A koje na dobru zemlju, to su oni, koji čuvši drže riječ u dobru i čistu srcu i plod donose u ustrpljenju.

POUKA:

Sa svih strana hrli narod k Isusu da ga sluša. A on neprestano sije, desno i lijevo, riječ Božju. Prepun je, pa neće da nitko ostane bez riječi Božje, iako uviđa da kod mnogih neće imati ploda. Na to upozorava svoje slušaocce tumačeći im priču o sijaču. On je taj sijač, koji je sašao s neba da u srca ljudska sije sjeme riječi Božje; ne samo za neko vrijeme, već do konca svijeta. On je našao svoje sijače da siju i dalje njegov nauk po svim krajevima svijeta. Posvuda se propovijeda riječ Božja. Čuje se s propovijedaonica i oltara naših crkava, čuje se u školi i putem štampe. A i pak nema toliko ploda. Ne zato što riječ Božja nema u sebi životne snage, nego jer zemlja, srca ljudska, nijesu pripravna za rod.

gdje je tomu razlog? Isus nam sam odgovara.

Jedni dolaze u crkvu, ali ih se riječ Božja ne prima. Slušaju, a ne čuju. Oči im vrludaju desno i lijevo; njihove misli su bogzna gdje. Možda su i griješne. Đavao je vlasnik njihovog srca.

Nijesmo li i mi, kojiput, bili slični njima? Tijelo nam je u crkvi, ali duh, misao svuda. Tako izlazimo iz crkve, a da ne primimo niti jedne riječi koju je Isusov sijač pokušao posijati u brazde našega srca.

Drugi slušaju. Drago im je kako propovijeda. Hvale da je lijepo govorio. Ali čim izđu iz crkve potpuno zaborave na riječ Božju; ne misle niti razmišljaju. Njima je crkva kao kino.

Naše mane

Ko nam ruši kuće i imanja

Za zdravlje se svi brinemo. Zato su u našoj državi podignuti mnogi zdravstveni zavodi, bolnice, antimalaricne stanice; zato imamo i posebno ministarstvo za narodno zdravlje.

Ali kod tolikoga rada za odgoj zdravijeg naraštaja, kao da se je zaboravilo na jednu ljutu ranu, koja rastače narodni život; slabi ga i ubija.

Koja je to rana? Strahovito pijančevanje po našim selima! Osobito u svetačne dane. Za tu ranu, izgleda, kao da nema lijeka. A ipak nije manje teška i opasna od svih ostalih bolesti, proti kojima se borimo.

Posljedice pijančevanja su užasne, da gore ne mogu biti. Radi te mane, nedjelje i svetkovine u našim selima su najžalosniji dani. Neka mjesta našega primorja, izgledaju, u većim svetkovinama, prava legla divljaka. Toliko se, u pijanstvu, noću tuli i urliče, bez obzira i straha ni od koga. Iz ove sramote slijedi i ona druga, po kojoj je ovaj naš kraj u svijetu poznat, a to je nož, koji u pijanom raspoloženju stupa u djelo. A često se u djeca, na žalost i sramotu našu, začnu, a onda i odgajaju u dimu alkohola.

Mora da zaboli u srcu svakog dobrog kršćanina i iskrenog patriotu, kad vidi koliko je naš narod pohlepan na piće.

Počinje u jeseni rakijom, kojom se „krijepi“ kroz zimu. Ma koliko je imao, potroši je do kapi. A pije ju, uz staro, mlado i nekako. S njom i malu djecu truju misleći da će ih rakija ojačati. Kruha je dosta i zalogaj, ali rakije, ako je samo prigoda, punu čašu! Kad opremi rakiju, dolazi na red vino. U svakoj prigodi. Bez konca i kraja.

Pošast pijanstva neće, možda, biti svukuda jednako zarazila našu državu. Ali da je zahvatila veći njezin dio, svjedoči nam užasna statistika o potrošku alkoholnih pića.

U našoj zemlji, za godinu dana, popije se: rakije 66 milijuna litara u vrijednosti od jedne milijarde i 320, 000.000 din.; vina 240 milijuna litara u vrijednosti od din. 1.200.000.000; piva 310 milijuna litara u vrijednosti od din. 1.240.000.000. Dakle ukupno 616 milijuna litara u vrijednosti od tri milijarde i 760 milijuna dinara.

„Ako pogledamo u ovogodišnji državni budžet“, nastavlja „Glasnik Sa-

Gledaju, slušaju, zabavljaju se i suze će pustiti, ali vlage nema. Suho je u njihovom srcu, jer ne znaju moliti. A bez toga nema milosti, koja orosi sjeme riječi Božje, da uzraste i plod donese. Prva prigoda i oni odmah od svoje dobre odluke odustanu. Koliko smo dobrih, svetih odluka učinili za vrijeme sv. misija? Slušali smo riječ Božju, žalili smo svoje grijehe, ali koliko vremena je to trajalo? I pravog ploda nijesmo donijeli!

Treći slušaju, ali važnije im je tijelo od duše; vječno zastavljaju vremenitom. Riječ Božja u njima ne donosi ploda, jer su puni zemaljskih briga. Zaboraviše na riječ Kristovu, koji je rekao: „Marta, Marta, brineš se za mnoge stvari, ali samo jedno je potrebno“. Oni samo misle koje će o-

veza Trezvene Mladeži“ iz koga vidimo ove podatke, „uvjerit ćemo se da, na primjer, Ministarstvo prosvjete godišnje troši na izdržavanje svih škola: osnovnih, srednjih, stručnih nižih i viših, svih biblioteka, naučnih zavoda, muzeja, kazališta i t. d. svega dinara 895,077.376, a Ministarstvo socijalne politike i narodnog zdravlja, za izdržavanje svih svojih humanih ustanova i bolnica svega dinara 307, 745.886. Znači da oba ova, po narodni život toliko važna, ministarstva nemaju ukupno na raspolaganju, za ostvarenje svojih visokih ciljeva, niti polovinu sume, koja se godišnje troši na alkoholna pića u našoj zemlji.“

Ovi se porazni brojevi odnose na god. 1931. I dok su se, ovih zadnjih godina, znatno smanjili proračuni spomenutih ministarstava, sigurno se nije smanjio potrošak alkoholnih pića.

Zlo je, dakle, tako veliko, da zahtijeva odlučnu borbu proti sebi.

U našoj Istri i Goričkoj prije je, radi neznatnog nameta, vladala neograničena sloboda destilacije rakije, a neuki se je narod ubijao tim otrovom. Kad nam ih je prisvojila Italija, udari veoma visoki namet na produkciju rakije. I danas je tamo više nema! Ali je, zato, mnogo manje dangube, tučnjave i zločinštava.

Vino kod nas, odavna, ne pokrića više troškove proizvodnje. Zato je bilo očekivati da će gojbita loze nazadovati. Kad tamo, loza se sve to više sadi. Kako to i zašto? — pitao sam jednoga seljaka. Odgovorio mi je da je seljaku vino i hrana i lijek, a prihod od njega je tek u drugom redu.

Pobijanje pijanstva je potrebnije od sveukupnog ostalog rada oko poboljšanja zdravstvenih prilika!

Gešla u borbi, proti aždaji pijanstva koja nam zatire narod, neka budu: Za sretniju budućnost i veći stepen uljudbe našeg naroda, za bolji i zdraviji novi rod, za obraz naš, a nada sve za kršćansko nam ime časno.

Branibor.

Zadružno gibanje

U posljednje se vrijeme i kod nas vrlo lijepo razvija zadružni život, osobito potrošno i proizvodno zadrugarstvo, jer se i u narodu i kod mje-

dijelo napraviti za ples; kako će što više novca zgrnuti; kako će se dobro najesti i napiti. To su oni o kojima kaže sv. Pavao: „Kojima je trbuh Bog“. Naravno da kod takovih nemože riječ Božja donijeti ploda.

Zar i nama nije kojiput ubila dušu prevelika briga za zdravlje, kuću, novac? Zar nijesmo samo mislili kako ćemo se proći, zabaviti?

Četvrte Isus hvali, jer to su oni koji, ponizna i odana srca, primaju riječ Božju. Po njoj se vladaju i žive. I ovih je veliki broj. Svi oni sveci Božji, sve one dobre duše koje se sada nalaze oko Jaganjca i s njim skupa pjevaju pjesan slave!

Gospode, hoću da i ja budem u broju ovih, jer ti su jedino razumjeli smisao života.

Simpatije

Zaritali se u Baričinu procvjetalu bobu. A miritno cvijeće i proljevanje krvi ne sleišu. Nu uzalud je o tome govoriti; tek da se utvrdi: što je, a što nije.

Kratko, iako napeto, rvanje, i češljugar izleti prvi i na maslinovu se granu usplahiren nasadi. Za njim izvri vrabac muškarac i zasjede na odeblju granu.

Dok prvi ponapravlja svoje šaroliko i probucalo perje i glavom o tresu, sad će zabiglisati na svoje jasnovitno grlo, kô da nije ništa ni bilo. Naprotiv vrabac k nogama priginje svoj kljun i sa njega čupa i raznosi češljugarovo poguljeno perje, a u prokrvavljenim očima, poput razbojnika, izdrečio.

Koji je od njih dvaju vama simpatičniji, ja vas ne pitam. Moje je srce čudo naklonitije češljugaru.

rodavnih vlasti sve više osjeća da je zdravo zadrugarstvo najbolji put za postepeni izlazak iz stanja u koje nas je bacila opća kriza. Najnovijom uredbom kojom je ukinuta zaštita zadrugnih dužnika, nema sumnje, da će i poslovanje novčanih zadruga oživjeti.

Veoma je utješljivo da se u raznim krajevima osnivaju i nove zadruge. Tako je Zadružnoj matici u Splitu od same nove godine najavilo pristup 8 novih zadruga. Dakako, kod osnivanja novih zadruga treba mnogo opreza, kako se u njih nebi uvukli takve osobe koje bi više škodile nego koristile zadrugnoj misli, pa je pohvalno što Zadružna matica, u kojoj se nalaze naši solidni ljudi i poznati stručnjaci, daje korisne i iscrpljive upute za sva zadružna pitanja.

Sada se radi na donošenju novog zadrugnog zakona za cijelu državu pa će, sigurno, i to znatno doprinijeti jačanju zadrugarstva u našim krajevima.

Čovjek koga sluša 30 milijuna ljudi

Ime mu je Chooglin. Župnik je u Royal Oaku, selu Sjeverne Amerike. On je, uz pretsjednika Roosvelta, najpoznatiji čovjek današnje Amerike.

Što taj župnik radi? — Već sedam godina, svake nedjelje od listopada do travnja, govori, na radio, američkom narodu. Govori o današnjem zlu, bijedi i krizi. Šiba takozvane kapitaliste koji bi sav novac htjeli zgrnuti u svoje džepove, a nimalo ih ne briga što je toliko milijuna besposlenih i gladnih. Šiba i tumači, na temelju Evanđelja, kako bi se moglo popraviti i preurediti sadašnje nesnosno stanje.

Poslije prvog govora dobio je od svojih slušalaca 8 pisama. Ali poslije su se pisma silno množila. Sad ih, poslije svakog govora na radio, prima oko 600.000. Jednom ih primi milijun i 250.000!

Za taj ogroman rad ima u svojoj službi 120 brzopisara i 8 tajnika.

Govore mu prenosi 27 američkih radio-stanica, kojima, za svaki govor, isplaćuje 140.000 dolara. Taj novac, kao i onaj s kojim plaća pisare i tajnike, dobrovoljno mu šalju njegovi slušaoci.

Uz to: sve govore štampa u milijunskoj nakladi, brine se za mnoge besposlene i sada gradi crkvu u čast Male Terezije.

U župniku Chooglinu možemo se diviti snazi, veličini i prodornosti katoličke Crkve.

POSMRTNA ZADRUGA SV. JOSIPA U SPLITU. (Zagrebačka 7. I.)

Osigurava svojim članovima uz malenu mjesečnu članarinu posmrtnu pripomoć prema tarifi.

Kao zastupnik jednog velikog osiguravajućeg društva sklapa sve vrste osiguranja života, kao i osiguranje protiv požara, sve uz najpovoljnije uvjete i uz maksimalnu sigurnost.

POVJERENIŠTVO U ŠIBENIKU uređuje svake nedjelje od 8^{1/2} do 10 pr. pod. i od 4^{1/2} do 6 p. p. u Katoličkom Domu, a preko sedmicne informacije se dobiju u Trafici „Karitas“. Adresa povjereništva: Put Uboškog doma (kuća Olivari).

Podlistak

Don Marko Vežić

Ušticipci

Proizvoljna izvikivanja

Svagdanji i uobičajeni refren. Dvoje oko vrata zagrljenih klapčića, pa ozdo, s mora, naflak stupaju i odvikuju: — „Ala gavuna po četiri dinara kil!“ —

Nu jutros je neuobičajena novost. Još dva za njima, u istoj pozi, koracaju i, na sav glas, snažnije od prvih, pokikuju: — „Ala ugorovine po dvanaest dinara kil!“

Netom to prvi načuše, počnu izvikivati gavune po dva dinara; a drugi, da ni kod njih ne kriva, ugorovinu po četiri. Kad prvi snižiše cijenom, a glasom izdigoše da su gavuni po dinar,

drugi užešćeni, snižiše i oni ugorovinu na dva dinara.

Netom svijet naču po okolnim kućama dosad nečuvene cijene, ženskadija, mlade pred starije promičuće, pograbiliv sprtvice, sletiše k moru i ravno će, poput alačadi pomamne, na brodice, da im ribari, kome dva kome tri kilograma, prodadu obarite ugorovine.

Dok ribari pljuju i zubima škriplju na bezdušnost mješćana, što bi htjeli sve muktiša, ugursuzima i vikačima tko da usta zapuši i smijeh priduši sa alapljivosti i proždrljivosti seljana. Dosad su im bili dodijali proklinjući ih, da ribu onako skupo izvikuju.

Tako je taj obli i sarkastični smijeh žustrih klapaca kraj mora i puteštvija praznih sprtvića uza selo, jedan od onih uzbudljivih, a smiješnih, događaja koje pokreću iz mrtvila naše primorske kuće i oživljuju puteve.

Umjetni gnoj,
galicu i sumpor
i sve druge gospodarske potreštine prodaje na veliko i na malo uz povoljne cijene
Gospodarska Zadruga u Splitu
Kraj Sv. Petra.

Po državi

ZASLUŽENA OSUDA. Prošlih dana je osuđen ruski pravoslavni paroh Vasilije Strilčik iz Hrvata na mjesec dana zatvora i 600 dinara globe, uvjetno na godinu dana, jer je oklevetao križevačkog biskupa dra Njaradija, nazvavši ga madaronom i neprijateljem države.

ZRACNA JEDRILICA. Mladi šofer Nikola Koletić, iz Grabovnice kraj Čazme, izradio je jedrilicu s motorom, koja će moći letjeti. Postigao je to neumornim radom i ustrajnošću duha. — Kaže, da će, prvom prigodom, u njoj letjeti zrakom.

VIJEĆANJE O IZVOZU RIBE. U Sušaku se sastao savjetodavni odbor sušačke ispostave zagrebačke T. I. Komore i donio, među ostalim, i ovaj zaključak: Potrebno je poduzeti hitne korake u pogledu ponovnog uvoza morske ribe u Italiju, a ujedno poraditi na tome kako bi se omogućio izvoz morske ribe u Češku, Austriju i Mađarsku.

ČEKAJU IH NA KOLODVORU. U Ljubljani i Mariboru posebne katoličke žene čekaju na kolodvoru, pred svakim vlakom, djevojke koje pripivut dolaze sa sela u grad, da im, dok ne nadu službe, budu u svemu pri ruci. To je zato, jer uvijek prijete opasnost da siromašne i neuke djevojke upanu u ruke nepoštenih osoba. — Kršćanska ljubav je domišljata!

NOVI PROLAZ ZA POMORCE. „Privlački gaz“ u Sjevernoj Dalmaciji je bio sve do nedavno neprolazan za parobrode i jedrenjake. Sad se taj prolaz otvorio i tako skratio pomorcima, koji putuju iz Planinskog kanala u Zadarski kanal, put za deset morskih milja, jer se više ne obilazi otok Vir.

STANJE NASEG VINA. Mjesta: Šibenik, Vodice, Zlarin, Prvič i Zaton uničena su, prošle jeseni, u podrumu 100 tisuća hektolitara vina. U siječnju ove godine je izvezeno u unutrašnjost države 5000 hl. Crno se plaćalo oko 1.80 po litru, a bijelo i opol 2.50. Zadnje vrijeme cijene ponovno padaju. — Veoma žalosno, kad znamo da je to sve što ovi seljaci imaju.

OTVORENA PRUGA. Lička pruga je nekoliko dana bila pod snijegom, pa je tako bio prekinut svaki saobraćaj sa Zagrebom. Pošta je dolazila preko Sušaka. — Sad je pruga već očišćena i vlakovi redovito voze.

NASTRADA O JEDRENJAK. U Bračkom kanalu je velika bura zahvatila jedrenjak „sv. Mihovil“, vlasništvo Marijina Rakuljića iz Krila-Jasenice, bacila ga na greben i potpuno ga razmrskala. Mornari su se spasili.

U KUCI GA RASTRGLI VUKOVI. Seljak Džemal Bajrić iz sela Lipovca kraj Banjaluke, nalazio se sa ženom i djecom u dvorištu, kad narupe dva vuka. Žena je uletjela u kuću, a on uze sjekiru i stade na kućni prag da se bori s vukovima. Ali vukovi ga svladaše i raskomadaše.

JAVNI RADOVI U DALMACIJI. Govori se da će se u dogledno vrijeme početi u Sjevernoj Dalmaciji s javnim radovima, u koje bi se potrošilo 6 milijuna dinara.

OSUĐENI RAZBOJNICI. U Šapcu su osuđeni na smrt ciganski razbojnici Giga i Rajko Petrovići. Uložili su molbu za pomilovanje, koja će po svojoj prilici biti odbivena.

NOVA KRIZARSKA BRATSTVA osnovana su u Gorici i Sladojevcima, Okružje zagrebačko, Križarsko Bratstvo Starješina u Virovitici, Okružje zagrebačko, te Baški, Okružje Krk, gdje su do sada bili samo Mali Križari.

VRLO SVEČANE PROSLAVE PAPINSKOG DANA imali su Križari u Bjelovaru, gdje je bio izaslanik V. K. B-a Ramljak Stjepan, te u Petrijni, gdje je bio izaslanik V. K. B-a dr. I. Protulipac. Objekti proslave bile su zamišljene u najvećem stilu i sudjelovalo je na njima ogromno mnoštvo naroda. Svečane proslave Papinskog Dana nastavljaju se po društvima. U nedjelju 17. II. imalo je veliku proslavu Papinskog Dana Križarsko Bratstvo u Banjaluci, gdje je govorio izaslanik V. K. B-a br. prof. D. Zanko. Taj dan je i niz proslava po drugim mjestima. Na 24. II. prireduje proslavu Križ. Bratstvo u Rasinji, na kojoj će govoriti brat Zvonko Fržop.

VJERSKO PROSVJETNA ŠKOLA U ZAGREBU. U vjersko prosvjetnoj školi zagrebačkog Križarskog Okružja prošli tjedan se održao socijalni dio tečaja. Profesor Ivan Oršanić je predavao o „Filozofiji kapitalizma“ i o „Komunizmu u teoriji i praksi“. Isti predavač će na 25. II. govoriti o slobodnom zidarstvu, a liječnik dr. A. Cepuljić na 1. III. o židovskom pitanju. — Zagreb sve više postaje križarski.

Naš novi prepozit

Na jedanaest ovog mjeseca zasla-više zvona na crkvi sv. Barbare u znak da je iz Vatikanskog Grada stiglo imenovanje novog prepozita. Malo je ko znao, zašto ta zvona slave, ali, već istog dana, svi šibenski katolici su doznali da je novim prepozitom starog šibenskog stolnog kaptola imenovan presv. don Rudolf Pian.

Sedamnaestoga je naša bazilika bila svjedokom, kako je novi prepozit cijenjen i štovan u našem gradu. Vidjeli smo, naime, prigodom njegovog ustoličenja, u bazilici razne staleže i slojeve koji su došli da, svojim prisustvom, počaste presv. gospodina svečara.

Ovom prigodom se i naš list smatra dužnim reći nekoliko riječi o presv. Mons. Pianu.

Sin ovoga grada, ljubio je Šibenik i šibensku biskupiju iskrenom ljubavlju. Iako je bio profesor na gimnaziji, nije se prestao zanimati za katedralu, u kojoj ga je prvi put osjenila milost Božja, jer je u toj crkvi bio prepodan vodom krštenja. Uvijek je nastojao da uzveliča službu Božju, i nije bilo svečanosti, u kojoj on nije sudjelovao. Na sreću mu je bilo uvijek, kao i sada, crkveno pjevanje, te je i sam, iako već u 50 godini i prezaposlen, pjevao u Cecilijanskom zboru, kome je i pretsjednik. — Samo da funkcije u katedrali budu što ljepše i dostojnije velebnog hrama!

Nije se otudio ni biskupiji, već je svakom biskupu uvijek bio pri ruci. U svakoj stvari i gdje god je mogao. Zato nikakvo čudo da je skoro cijeli svoj svećenički život proveo u biskupskoj kuriji; bilo kao tajnik bilo kao kancelar, direktor kurije ili biskupski delegat. Njegova ljubav pra-

ma dušobrižničkom svećenstvu je osobito poznata. Uvijek im je nastojao pomoći, sastavljajući razne spise za poboljšanje njihovog materijalnog stanja. S preuzvišenim biskupom Miletom, kojega će ime ostati zlatnim slovima napisano u analima šibenske biskupije, evo već trinaest godina radi nog klera šibenske biskupije i apost. na zadovoljstvo biskupa i cjelokupne administracije.

Njegov se je glavni rad razvijao među srednjoškolskom omladinom. Punih 25 godina je posvetio odgoju mladih duša, koje se veoma rado, i s harknošću, sjećaju svog nekadašnjeg vjeroučitelja. Poznatim taktom, uvidavnošću i finoćom znao je zadobiti povjerenje i škola i nastavnika.

Posebno veselje bilo je za presv. prelata, kad je, nakon toliko godina, i Šibenik dobio svoje sjemenište zaslugom preuzv. Milete. On je pratio svaki njegov napredak, savjetom uvijek pomagao i nastojao da iz našeg sjemeništa izade što više dobrih i vrijednih svećenika. Ovoga ljeta biće jedan od veselih dana, osim za preuzvišenog biskupa, i za Mons. Piana, kad budu, u lijepom broju, zaređeni prvenci našeg sjemeništa. — I Mons. Pian ima tu svoj udio!

I kao kapelan i upr. župe u Zatonu presv. prepozit se istakao kao savjesni i marni radnik. I danas se Zatonjani sjećaju njegovih propovijedi i ispovijedanja, iako nije bio niti čitavu godinu u njihovoj sredini.

Uvjereni smo da će naš novi prepozit u novoj i časnoj službi još više poraditi za korist i procvat naše katedrale, šibenske biskupije i apost. administracije.

Zagreb je progovorio

Zagreb nije mali grad. Ubraja se među velegradove, jer broji više od 250 tisuća stanovnika. I u tom središtu hrvatskog naroda, već nekoliko godina, priređuju se velike proslave Papinog dana.

Kao i prošlih godina tako je bilo i ove. Samo što je bilo sve svečanije i veličanstvenije. Priredba se održala u Zagrebačkom Zboru. A to je najveća dvorana u Zagrebu! Nepregledno mnoštvo članova, članica katoličkih društava i građanstva prenapunilo je velike prostorijske. Tačan broj se nije mogao izračunati, ali se računa da ih je bilo preko 15.000. To znači čitav Šibenik sa starcima i djecom u kolijevci!

Proslava Papinog dana u Zagrebu je bila tako značajna i veličanstvena da o njoj pišu sve dnevne novine u državi. I one najzadrtije protivničke donose čitave stupce o nezapamćenom oduševljenju nepreglednog mnoštva.

„Novosti“, koje su poznate kao izričito protokatoličke, pišu: „Do 11 sati dvorana je bila tako krcata, da se naprosto niko nije mogao kretati... Galerije uokolo bile su tako krcate da se činilo, kao da će se srušiti pred pritiskom tolikog mnoštva.“

„Jutarnji List“ javlja da su se „hiljade i hiljade“ morale povratiti kućama, jer više nisu mogli dobiti pedalj mjesta ni u dvorani ni pred njom.

Na proslavi su nastupili tri govornika. Profesor Petar Grgec je govorio o papinstvu kao najvećem kulturnom faktoru čovječanstva, odvjetnik dr Ivo Protulipac o papinstvu i našoj

narodnoj obnovi, a obrtnik St. Kemfelja o socijalnoj reformi po smjernicama papa.

Na koncu se digao na govornicu i mladi nadbiskup-koadjutor dr. Stjepinac, koji dugo nije mogao doći do riječi, jer ga je zanosno mnoštvo pozdravljalo zaglušnim pljeskanjem i pozvicima: Živio Krist-Kralj, živio papa, živio nadbiskup!

Dr. Stjepinac je svojim kratkim, ali vatrenim, govorom još više oduševio uzvalovljeno more onog mnoštva. Preuzvišeni je rekao i ovo: „Rekao sam već mjerodavnim faktorima, a danas to ovdje i javno ističem, da smo mi katolici najbolji zalag mira i reda u svakoj državi, pa i ovdje. Ali taj mir ima da se temelji na poštivanju naših čovječijih i katoličkih prava... Znam dobro, da nam protivnici dovikuju, da je Krist naučavao mir, govoreći: „Tko te udari po jednome obrazu, pruži mu i drugi.“ To znademo i mi. Ali ja im odgovaram, da nasuprot lažnome miru vrijede i one druge riječi Sina Božjega: „Nisam došao da donesem na svijet mir nego mač. Jer dođoh da rastavim čovjeka od oca njegova i kćer od matere njezine i snahu od svekrve njezine. I mi vodimo danas rat!“

„Papinska je proslava“ — kako pišu „Novosti“ — završena sviranjem pjesme „Hoćemo Boga“. Oko 12.30 sati, kad se nadbiskup-koadjutor digao sa svoga mjesta, publika je počela pjevati „Lijepu našu“ i razišla se.“

Tako je naš bijeli Zagreb progovorio!

Skriven — pod zidom

— Obljedio si. Mnogo, prekomjerno si kod kuće. — Kažu mi moji prijatelji i znanci.

Zaista, trebalo bi mi više hodanja i zraka.

Pa, da udovoljim sebi i njima, izišao sam na šetnju. Za sobom ostavih grad i stigoh na malen zaravanak, te se spustih pod zid, kraj puta. Tu, skriven zidom i borovima, čitam, pišem i razmatram... Iza sebe čujem nečije glasove i već razabirem, da je to mladi ženski svijet. Kad su se približile, stanu. Slobodno razgovaraju. Misle: niko nas ne čuje. — A ja sam, međutim, skriven. Poznam ih dobro: dje-

vojke su. Često sam ih puta već susretao.

— Ja nikad ništa ne radim — reče jedna sedamnaestogodišnja plavojka. Učenica je.

— Ni ja. Meni majka reče: što ćeš se mučiti? Uživaj, dok si kod mene. Kad se udaš, nećeš. — Nadodala je druga, manja, s kestenjastim pletenicama.

— Vjera mora prati posude. Ja nisam nikada. Tek ponekad uzmem peglu u ruke — opet će plavojka.

— Ja nikad nisam imala četku u rukama.

— Ni ja — smješkajući se na-

Po svijetu

SOCIJALISTA OSUĐEN NA SMRT. Ratni sud u Španjolskoj republici osudio je socijalističkog zastupnika Pena Gonzales na smrt i na isplatu od 200 milijuna pezeta radi šteta koje je nanio državi i Crkvi kao vođa neuspjelog komunističkog ustanka u Oviedu.

STRASNA NESREKA. Engleski hidroavion ratne mornarice br. 3595 izgubio se u magli blizu Messine i udario u gorske hri dine. U tom času se hidroavion upalio i izgorio. Poginuo je pilot i devet oficira.

ITALIJA I ALBANIJA. Talijanska vlada je, u znak prijateljstva, stavila na raspoloženje Albaniji 3 milijuna franaka u zlatu. Kralj Zogu se zahvalio Mussolini-u — Kako ne bi!

RUSIJA ŽELI KRUIHA. Rusija je prije bila veliko svjetsko tržište za žitarice, a sada, kako javljaju same boljševističke novine, vlada velika nestašica kruha. I još neki pričaju o boljševističkom raj!

PUČANSTVO U BUGARSKOJ. Zadnji popis pučanstva u Bugarskoj, od 31 prosinca 1934, kaže da je broj stanovnika 6,081.049. Glavni grad Sofija broji 330.000 duša. Na svaki četvorni kilometar dolazi 56 osoba.

SAUCENIK SV. BERNARDICE. U Quebecu u Kanadi je umro redovnik Leonard, koji je, kao dijete, pohadao školu skupa sa sv. Bernardicom Soubirous. Bio je star 90 godina, a proživio je 65 godina kao svećenik.

POGIBELJ RATA. Italija se zakvačila s Abesinijom, pokrajinom u Africi. Radi sve oštrijih sukoba vojske stoje u pripremi i svaki se čas očekuje početak rata između Italije i Abesinije.

UMRLI OD GLADI Računa se da je kroz godinu 1933 umrlo od gladi 2,400.000 ljudi, a onih, koji su, od straha pred smrću od gladi, sami sebi oduzeli život, bilo je 1,200.000. — U isto vrijeme, da ne padnu cijene životnih namirnica, uništeno je 587.000 vagona kruha, 154 hiljada vagona riže, 267 hiljada vreća kave, 2 i pol milijuna kilograma šećera, te 2,010.000 kg mesa. — Tako mogu raditi samo bezdušnici koji ne poznaju ni vjere ni Boga!

DA I PUTNICI UDOVOLJE KRŠĆANSKOJ DUZNOSTI. Već deset godina se u čekaonici glavnog kolodvora u bavorskom Münchenu govore nedjeljom sv. Misa. Prva se sv. Misa govori u tri sata ujutro, a zadnja u 6 i po sati. Prošle godine je prisustvovalo misama 71.562 osobe, a bilo je primljeno 4633 sv. Pričesti. — Tako u velikom gradu. I na kolodvoru! A mi u našim selima?

BESPOSLENI U ITALIJI. Sada se u Italiji radi sedmično samo 40 sati. Radi tog sniženja radnih sati uposli se 204.000 besposlenih radnika.

BEZVJERSKI PODLACI. Načelnik grada Acapuco u Meksiku dao je potajno krstiti svoga sina. Neposredno iza krštenja kaznio je svećenika veoma velikom novčanom kaznom zato što se, unatoč zakonskih zabrana, ipak usudio vršiti vjerski čin.

dometne druga.

— Nisam prala... nisam čistila...

One su se udaljivale hvaleći svoj nerad, nadglasujući jedna drugu u prepirci koja manje radi.

Pomalo su im se gubili koraci, a razbudenom dolinom se, katkad, oglašila jeka njihovih glasova.

Mene je sve to dirnulo. Ko teški san umorna bolesnika. Mnoga mi se dosad činila spremna za udaju, za sretan brak. — A sada?

Eto: to su djevojke naših dana.

Koja će manje raditi i bolje se odijevati!

I sasvim jasno: gledaće da se udaju za imućnijeg. Neće ići iz ljubavi, već radi položaja i novca. — Pa, naravno, da se u takvom braku, poslije, izbjegava svaka žrtva i pregaranje!

— Poznam jednu katoličku majku. S četvero djece. Čitav dan radi, a ipak ne dospjeva. I sa službenicom! Nešto oko djece, nešto oko kuće, i prođe dan, a da na sebe ne dospije ni misliti. Jedva otpočne ono par sati noću, dok je ne probudi najmlađe. — Ljepota joj je iščezla: lice je oblijedilo, a odijelo neugledno. No, rad svim tim, izdiže se divni izgled majke patnice. I tek takve odgajaju djecu!

— Hvala Bogu, da ih, u našem hrvatskom narodu, ima još dosta takvih.

Naši dopisi

Drniš

PROSLAVA PAPINOG DANA. Ove su godine, na osobiti način, drniški katolici proslavili Papin dan. O. Nadžupnik fra P. Dr. Berković, nekoliko dana prije proslave, sazvao je župsko vijeće Kat. Akcije sa još nekim istaknutim varošanima na dogovor o što doličnijoj proslavi. Slavljenje zvona kroz tri dana naviještalo je veliki dan. Na dan slavlja mnogi članovi katoličkih društava primili su sv. Pričest. U 9 s. održana je svečana sv. Misa kojoj su prisustvovali: vlasti, uredi, škole i mnoštvo građana. O. A. Marušić u propovijedi je lijepo prikazao Pija XI. kao uzora svim mirotvorcima. Preko svete mise pjevao je mješoviti crkveni zbor pod ravnanjem vrijednog zborovode g. D. Nikolića. U 10.30 s. našli su se u župskom stanu zastupnici raznih ureda, da čestitaju svečani god našeg vrhovnog Polglavara.

Navečer je održana u prostranoj dvorani kina „Biograd“ velika akademija. Mnoštvo svijeta je napunilo našu najveću dvoranu tako, da su se neki morali povratiti kućama. Naša katolička društva upravo su se natjecala, ko će višu počast iskazati sv. Ocu. Divno je bilo gledati nastup „Malih Podvornika“ i slušati kako svojim glasićima slave Pija XI. Proslava kao i predavanje: Pija XI papa Kat. Akcije, održao je sudac g. I. Simetin. Predavanje je bilo popraćeno velikim zanimanjem i pleskanjem. Završni govor je držao Dr. Ante Strkalj, odvjetnik, koji je svojom zanosnom rječitošću oduševio mnogobrojne za Papu i Crkvu. Na programu je bilo još nekoliko tačaka tamburanja, pjevanja i jedan prigodni igrokaz. Svijet se razišao uz poklike Piju XI i katoličkoj Crkvi.

Preko

MISIJE. Prošlog mjeseca su nas, nakon deset godina, pohodili vič. OO. Dominikanci J. Belić i P. Domančić i održali svete Misije. Narod se odazvao da bolje nije mogao. Hrlilo je da čuje riječ Božju i rano ujutro i uvečer kasno. Na svete Sakramente je pristupilo preko 2000 vjernika. Tako nisu izostali nego oni koji su iznimke u svemu. Osobito je bio ganutljiv zaključak, kad je O. Belić povratio Propeteč preč. župniku koji mu se, u ime svoje i župljana, najljepše zahvalio. OO. Dominikanci su i opet posvjedožili da, iako mabrojni, visoko drže barjak svog sv. Patrijarhe Dominika u našim krajevima.

PROSLAVA PAPINOG DANA. Ove godine se nastojalo, na posebni način, istaknuti Papin dan u ovoj župi. Zato su sva mjesna katolička društva pristupila ujutro na svetu Pričest. U 10¹/₂ sati slijedila je svečana sv. Misa, preko koje je naš župnik držao propovijed o papinstvu. Poslije podne imalo je društvo Kćeri Marijinih svoju skupštinu u vezi s proslavom dana, dok je prosvjetno društvo „Biskup Marčelić“ održalo svečano sijelo. Vič. O. J. Dujmović je držao predavanje o dogmi papinog primata. Pjevanjem papinske himne zaključio se ovaj svečani dan.

Olib

SMRT VRIJEDNOG MLADICA. Prva žrtva koju nesmiljena smrt ugrabi između redova naše braće Križara u Olibu, žrtva, nad kojom gorko plaču njegovi roditelji, braća, drugovi i svi koji su ga poznavali, jest uzor križar Ivan Gašparić.

Upoznavši ideologiju križarstva, odmah pri osnutku našeg bratstva, predao se sav svome društvu. Bio je mladić tih, miran, mlo i drag kao malo koji u našem križarskom društvu. Sa čela mu osijevaše poštenje, a nježnost srca i ljubav prema roditeljima, društvu i drugovima bila je zamjerna.

U listopadu 1934. otišao je u Šibenik, da kao vojnik-mornar izvrši svoju dužnost prema domovini, kad nenadno, iza kratkog vremena, dolazi žalosna vijest, da ga više nema među živima. Da je bio jedan od najboljih najljepše je pokazao njegov sprovod kojemu je dohrlilo cijelo selo.

Umro je u bolnici u Šibeniku dne 4. veljače ove godine, a po želji njegovih roditelja preneseno mu je mrtvo tijelo u rodno mjesto, gdje je i pokopano. U crkvi se oprostio od mrtvog brata naš duhovnik Veleč. Don Juraj Luša, a nad otvorenim grobom, u ime svih križara, brat vođa Cukar Ivan.

Njegova će uspomena biti trajna u našim redovima i poticalo za kršćanski život.

Kalendar

Veljača

N.	24	Šesdesetnica. - Sv. Matija, ap.
P.	25	Sv. Viktorin. - „Valburga.
U.	26	„ Aleksandar, b. m. ☉ Trecak
S.	27	„ Leandar, bisk.
Č.	28	„ Roman, opat.

Ožujak

P.	1	Sv. Albin, bisk.
S.	2	„ Simplicije, papa.

Sv. Matija - apostol

Sv. Matija je rodom iz Galileje. Njegova pobožna duša živo je željela vidjeti Onoga koga su proroci naviještali, da će doći kao Spasitelj svijeta.

Kad se pojavi Preteča Isusov sv. Ivan, propovijedajući pokoru i navješćujući da je blizu kraljevstvo Božje, Matija, misleći da je Ivan obećani Mesija, ubroji se među njegove učenike. Nu kad je sv. Ivan pokazao pravog Mesiju, Isusa Krista, Matija se odmah pridruži Isusu kao Njegov vjerni učenik i sljedbenik. I ne ostavi Ga sve do dana Njegovog Uzašašća na nebo!

Ponizan, kako je bio, nije se ni malo uvrijedio, kad je Spasitelj, u početku, među svojim učenicima odabrao dvanaesticu za apostole, a mimošao njega. — Ali višnji Bog, koji podiže ponizne, uzdigao je, poslije, i

Matiju na visoko dostojanstvo apostola.

Medu dvanaesticom odabranika Isusovih bio je i Juda Iskariot koji se iznevjeri svojem uzvišenom zvanju i sramotno izda Učitelja. Tako je ostalo samo 11 Apostola. Da se ispuni otajstveni broj, Apostoli, na predlog svog poglavice sv. Petra, izabraše sv. Matiju na mjesto otpalog Jude.

Matija se pokazao, u potpunosti, mjeri, dostojnim te visoke časti i uzvišene službe. Primivši, skupa sa ostalim Apostolima, Duha Svetoga, sav se posveti apostolskom radu, propovijedajući propetog Krista po Judeji i Galileji.

Zarka revnost Matijina za proširenje kraljevstva Kristova ne zadovoljava se uskim granicama Palestine. On zalazi u Malu Aziju, a odatle u Europu, dapače i u Afriku, među Crnce.

Pod svoje stare dane vraća se u domovinu, u Judeju, gdje nastavlja propovijedati Krista sinovima Izraelovim. Tada je bijesnilo veliko židovsko progonstvo protiv kršćana. Tom prilikom uhvatiše i Matiju, kamenovaše ga i sjekirom mu osjekoše glavu.

Sv. Matija je, i prije nego je upoznao Isusa, čeznuo za Njim. A kad Ga je upoznao, priljubio Mu se svom dušom i slijedio Ga kroz čitav život, iako od toga nije imao nikakve vremenite koristi. Dapače je trpio štetu, jer je ostavio sve svoje radi Isusa, a poslije je, zbog Njega, mnogo trpio, pa i pogubljen bio. Znao je sveti Apostol, da je duša kudikamo vrednija od tijela!

U skrbi za spas duše, svoje i svog iskrišnjega, slijedimo sv. Apostola Matiju koji se bio potpuno predao Kristovoj službi.

Život Šibenika

PROSLAVA PAPINA DANA. Ni naš grad nije zaostao za drugima u proslavi trinaestogodišnjice krunisanja Pape Pija XI. U rano jutro su sva katolička društva prisustvovala zajedničkoj sv. Misi i sv. Pričesti. Za vrijeme sv. Mise bila je prigodna propovijed o snazi papinstva. — U 11 sati je preuzvišeni biskup dr. Mileta održao u katedrali pontifikalnu sv. Misu za Papu, preko koje je pjevao „Cecilijanski Zbor“. U pet sati popodne, u istoj crkvi, zanosno je propovijedao o značenju papinstva u povijesti i u današnjem životu župnik Varoša o. dr. Bilobr. Katedrala je bila krcata naroda kao u najveće blagdane, pa se vidjelo da ga je propovijednik upravo elektrizirao sjajnim dokazima o važnosti Papu za naš hrvatski narod. — Popodne je, u Katoličkom Domu, bila priredena svečana akademija u počast Pape Pija XI. Misaoni i značajni govor o najvećem duhovnom vladaru svijeta i najvažnijem faktoru čovječanstva izrekao je presv. prepozit msgr. R. Pian. Govornik je bio prekidan pljeskom i iskrenim odobravanjem. Najviše je bio aklamiran, kad je, podignutim glasom, kao čavao u stijenu, pribio: Nijedna sila neće biti kadra da rastavi naš hrvatski narod od svetog Oca Pape! — Daci Križari su smišljeno i proćučeno izveli komad glasovitog francuskog dramatika H. Ghéona „Misterij s brda Alverna.“ Cecilijanski Zbor je efektno otpjevao papinu himnu i dvije druge pjesme, a brat F. Baričić i sestra Jušić razveselile nas s dvije deklamacije. — Katolički Dom je bio pun kao malo kada! — To je naš odgovor svima onima koji napadaju Papu na raznim skupštinama i „besedama“!

OBLJETNICA POSVEĆENJA PREUZV. BISKUPA. U utorak 26. veljače navršuje se trinaesta obljetnica posvećenja ra-

Primošten

I MI SMO PROSLAVILI. U koliko su mogućnosti dopuštale i naša se župa dostojno sjetila Papinog dana. Narod, a osobito Križari, namijenile sv. Pričest za Oca kršćanstva. Svečanu sv. Misu je otpjevao O. Vl. Brusić koji je, ujedno, izrekao značajan panegirik o papinstvu.

Popodne se, u prepunoj dvorani, održao svečani sastanak križarske omladine, na kojem je govorio brat J. Gobov o Piju XI, i duhovni vođa o odnošajima Hrvata s papama. — Sve za Boga i narod!

Kolan (na Pagu)

JUBILEJ OTKUPLJENJA. Tu je proslavljena 1900 godišnjica smrti našega Spasitelja. Svijet je u velikom broju dolazio u crkvu, da obavi sv. ispovijed i Pričest. U nedjelju 3 februara, za postignuće vel. Jubila. Oprost, obavili su se predpisani pohod k seoskim crkvicama Sv. Ante, Sv. Jere i župskoj sv. Luke. Iza propovijedi razvila se po selu procesija s Presvetim, u kojoj je sudjelovalo cijelo selo. Na kraju se čitav narod posvetio Presv. Srcu. Na veću slavu Božju, i na duhovno dobro vjernika!

u 9 s., blagoslov u 4 s. popodne. U utorak u 6¹/₂ s. sv. Misa u čast sv. Antuna sa euharističnom pobožnošću. U četvrtak je ura klanjanja od 6—7 s. U prvi petak u 6¹/₂ s. pjevana sv. Misa; popodne u 6 s. krunica, propovijed i blagoslov. — Crkva sv. Dominika: U 7 s. tih, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 3 s. popodne blagoslov. — Crkva sv. Luce: U 9 s. tih sv. Misa, u 4 s. popodne blagoslov. — Nova Crkva: U 8 i 9 s. tih sv. Mise. — Crkva sv. Ivana: U 6¹/₂ s. pjevana noćnica za mrtve, u 7 s. pjevana sv. Misa, nakon koje održenje za mrtve; popodne u 5 s. sv. ružarij i blagoslov. U petak, budući je prvi petak u mjesecu, u 6¹/₂ s. ujutro sv. Misa i skupna pričest Križarica s krunicom Presv. Sreca; popodne u 6¹/₂ s. blagoslov s krunicom, litanijama i posvetom Presv. Sreca. — Crkva sv. Duha: U 6¹/₂ s. tih sv. Misa — Crkva sv. Nedjeljice u Crnici: Sv. Misa u 7 s. — Sjemenišna crkva sv. Martina: U 8 s. tih sv. Misa za puk.

U FOND NASEG LISTA darovao je vič. Dr. I. Eškinja 10 dinara; mjesto čestitke presv. Pijanu prigodom ustoličenja za prepozita preč. Don M. Corić 50; Don P. Vlasanović 20; Brešković Ante 10; da počasti uspomenu blagopokojnog Dr. Ante Dulibića Don V. Vijolić 20.

MILODARI „KATOLIČKOJ KARTAS“. Da počasti uspomenu pk. dra Luigi Pini: Radić Grgo Din 20. — Odbor najharnije zahvaljuje.

DAROVU UBOSKOM DOMU U SJECNJU 1935. Da počaste uspomenu pok. Dr. Ante Dulibića: Vilim Beroš 50, Pio Terzanović 20, Braća Škarica pok. Dume 30, Petar Grubišić 20, Sime Tikulin 20. Dr. Božidar Štambuk 100, Joso Trlaja 100, Krste Čičmir 20, Stošić Ive pok. Paške 20, Braća Gojanović 50, R. Vlahov — Šibenik 50, Ive Antić-Poluš Šibenik 20, Sime Baranović reč. Trenko 20, Joso Stošić pok. Paške 20, Mate Cukrov 20, Karadole Špiro 10, Obitelj Josipa Tarle 50, Ivan Prnjoki 25, Stošić Nikola pok. Krste 20, Pavao Vikario 10, Marica Juras-Rora 50, Slavomir Sinčić 30, Olujčić Anka 10, Kovačević Petar 20, Rendić-Miočević Ivo 15, Zwetler Dr. Stijepo 10, Kalin Dr. Frane sudac 10, Dr. Ante Blažević 50, Obitelj Sponza 50, Dr. Ante Nikolić 50, Guloznić Mate 10, Stipe Zenić pok. Jose 40, Marko Jakovljević 100, Ćiril Bogdanović 20, Dr. Josip Lalić 20, Marko Bačinić 20, Stjepan Karković 50, Županović Mijo pok. Ive 30, Obitelj pok. Vinka Belamarić 10, Culić Ante, 10, Don Marko Corić 30, Justo Dellagiovanna 10, Blaž Bolanča 20, Skubonja Meme 20, Nikola Zlatan 20, Jure Bego 10, Rade Gulam 20, Inchiostri Ivan 50, Petar Pilić trgovac — Zadar 50, G. S. Matavulj 20, Obitelj Tonović Split 50, inž. Rikard Klemenčić — Split 50, Obitelj Vladimira Kulića 30, Ante Hüljev 20, Dr. Vinko Smolčić 50, Don Ante Gančević — Jezera 20, Bakić Marjin starel. suda — Drniš 20, (Slijedi)

U današnjem broju našeg lista priložena je brošura o ljekovitom „Hersan“ čaju na koju upozoravamo.

VLAHOV
OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI
ELIXIR

KUĆA UTEM. GOD. 1861

ZDRAVSTVENI GORKI LIKER SVJETSKOG GLASA

proizvađa
jedino
R. VLAHOV
ŠIBENIK

MALI OGLASNIK
Ženska zanatska škola kod sv. Luce preporuča građanstvu svoju radionicu, u kojoj djevojčice, pod nadzorom svoje stručne učiteljice, izrađuju sve vrste haljina za gospode i djecu uz umjerene cijene.

Dva studenta nudaju se za poučavanje srednjoškolaca iz svih predmeta. Za potankosti obratite se svakoga dana od 11—12 s. u Katoličkom Domu.